

BIBLICKÉ ÚKOLY

IV. čtvrtletí 1925.

Život Pána Ježíše

(Pokračování.)

*„Bude-li kdo chtíti vůli jeho činiti,
ten bude uměti rozeznati, jest-li to učení
z Boha, čili mluvím já sám od sebe.“*

Jan 7, 17.

**Dary třinácté soboty (26. prosince) určeny
jsou pro dílo v Birmě a v Jižní Indii.**

Vydavatel a nakladatel

ADVENTNÍ NAKLADATELSTVÍ
V BRNĚ-KRÁLOVĚ POLI.

Pán Ježíš předpovídá svou smrt. Dává daň chrámovou. Ukazuje pravou velikost v království nebeském.

Mat. 17, 22—18, 10. (Mark. 9, 31—50; Luk. 9, 46—50.)

Úvod.

Již jednou poukazoval Ježíš svým učedníkům na své utrpení. Nyní cílí se nucen potvrditi, co dříve předpověděl. Ukazuje svým učedníkům, že jeho smrt bude cestou k vítězství; jeho vzkříšení to potvrdí.

Z příběhu o předivném lovení ryb vyzařuje také jeho sláva. Ježíš zjevuje svou velikost v pokoře. Pro naše spasení zřiká se dobrovolně práva na svou královskou vládu.

Otázky.

1. Kterou událost Pán Ježíš předpovídá? Mat. 17, 22, 23 a. Při které příležitosti poukazoval nejprve na své utrpení? Kap. 16, 21.
2. Jaký dojem způsobilo na učedníky zvěstování utrpení? Luk. 9, 45; Mat. 17, 23 posl. věta. Co je toho příčinou? Luk. 24, 21 a; Skt. 1, 6. Čím Ježíš hleděl učedníky poléšiti? Mark. 9, 31 poslední věta.
3. Jakou otázku dali Petrovi výběřčí daně chrámové? Mat. 17, 24. Která slova Ježíšova znali? Mat. 12, 6. Proč se tedy ptali? Mark. 12, 13.
4. Jaká daň to byla? Pozn. 1.
5. Jak odpovídá Petr na otázku za svého Pána? Mat. 17, 25 a. K jakému uvažování přivádí Ježíš Petra svou otázkou? V. 25b. Pozn. 2.
6. Proč však přece zaplatil daň chrámovou? V. 27. Pozn. 3.

7. Jaké smýšlení žádal nedávno Ježíš od svých učedníků? Mat. 16, 24. Oč se však přece hádali? Mark. 9, 34.
8. Jak si stále ještě představovali království nebeské? Co očekávali sami pro sebe? Mark. 10, 37.
9. Jakou olázku dali proto Pánu Ježíši? Mat. 18, 1. Pozn. 4. Co žádá Ježíš od toho, kdo chce býti prvním v království nebeském? Mark. 9, 35.
10. Jak poslední může se státi prvním? Pozn. 5. Jaké smýšlení se tím předpokládá? Mat. 18, 4.
11. Komu učedníci měli také sloužiti? V. 5. Proč Pán Ježíš právě zdůrazňuje službu vykonanou dílkám? Luk. 18, 15.
12. Jak Ježíš pohlíží na to, co se vykoná dílkám? Mark. 9, 37. Jakou cenu má tedy sloužení dílkám? (Sloužení Bohu.)
13. Jak Ježíš zacházeti bude s těmi, kteří je u víře přijmou? Mat. 18, 5; Žid. 5, 13. Pozn. 6. Co se slane tomu, kdo pohoršuje maličké věřící? Mark. 9, 42. Pozn. 7.
14. Kterým zřízením dosvědčuje naše společensví, že v něm žije lakový duch, jakého žádá Ježíš?

Poznámky.

1. Nebyla to daň občanská, nýbrž církevní příspěvek, půl lotu (asi 10 našich korun), klerý ročně musil odevzdávat každý 20letý Žid k udržování a ozdobě chrámu.

2. »Zatím co obyvatelé země k udržování svého krále musili platiti daně, děti králů byly od toho osvobozeni. Rovněž tak izraelští podporovateli musili službu v chrámě konanou; ale Ježíš, Syn Boží, byl této povinnosti zproštěn. Byli-li od toho osvobozeni kněží a levilé

jakožto přísluhující v chrámě, čím více ten, jemuž chrám byl domem jeho Olce.« D. 433.

3. Pro sebe i pro své odmítá Ježíš zákonité povinnosti. Opravdově zdůrazniti musil své Božské Synovství. A přece zaplatil církevní příspěvek. Nehonosil se svou svobodou. Kdyby se byl zdráhal tak učiniti, mohly se z toho vyvozovati nesprávnosti a jeho dílo mohlo býti zdržováno. Tak zřiká se prakticky svých práv.

4. Otázka, která nám jasně ukazuje víru učedníků. Oni nepochybovali o své vlastní velikosti. Pokládali se za schopné a oprávněné zaujmouli první místa. Mezi nimi byl jeden nejvyšší. Kdo jest povolán k tomuto čestnému místu? Jaké to smýšlení!

5. V království nebeském je tomu jinak než na zemi. To chlél Ježíš říci učedníkům svými zápornými slovy. U lidí jest veliký ten, komu slouží mnozí. U Boha jest veliký ten, kdo slouží všem.

6. Poznati Krista v slabém dílku jest pravá velikost. Kdo jest opravdu veliký — má veliký rozhled a malého si váží podle svého poměru ke Kristu. Polom se vysťíhá pohoršili některého z maličkých.

7. Svět hoden jest politování pro pohoršení, která jsou v něm. Ony se nedají vyplniti, prolože vždy spolupracují také nepovolání. Vina nezáleží v evangelium. Kdo se přiznává ke Kristu, nechť také v jeho duchu kráčí.

—○○○—

2. úkol. — 10. října. Zač. sob. 17.22.

Smířlivost a podobenství o chytrém služebniku.

Mat. 18, 15—35.

Úvod.

Láska zná jen jedno usilování, přivésti bratra i sestru na správnou cestu. A Pán se vši rozhodností po-

žaduje, abychom v lomlo usilování neochabovali a nezemdlivali. Zdá se, že Petr překvapen byl velikým shovíváním Ježíšovým. Do určité míry je také on ochoten získati bratra svou láskou. Ale jak daleko může jíti shovívání? Neobmezeným shovíváním byl by bratr sváděn vždy k novým hříchům. V jeho vlastním zájmu musí tu býti nějaké směrnice. Kdy odpuštění neboli rozvázání hříchu končí, kdy začíná zadržení neboli svázání hříchu? Postlačí-li odpustiti sedmkrátě?

Otázky.

1. Jaká jest naše povinnost, dopustí-li se bratr zjevné chyby? Mat. 18, 15. (Čti jen prvních osm slov!) Co se má státi potom? V. 15, první věta. Pozn. 1.
2. Kdy lze dosáhnouti úspěchu? Gal. 6, 1. Co takový úspěch znamená pro církev? Mat. 18, 15, druhá část.
3. K čemu nutí neúspěch? V. 16. Kde máme hledati toho příčinu? Jaká jistota nám kyne, vezmeme-li k tomu zkušenější bratry? Pozn. 2.
4. Co máme činili, když to nic neprospěje? V. 17, první část. Jakým zřízením církve se to stane? (Výborem.)
5. Komu se to posléze musí předložiti? V. 17. Co se musí státi s tím, kdo se nepolepší? 1. Kor. 5, 13.
6. Komu jej církev vrátí? Mat. 18, 17, druhá část. Co to znamená? Mat. 9, 11–13. Pozn. 3.
7. Které zaslibení náleží církvi, soudí-li jako služebnice Boží? Mat. 18, 18. Jak máme pohlížeti na takovýto rozsudek? Tamtéž.
8. Čeho si církev před tím musí býti jista? V. 19. 20. Jaký duch proniká potom církev při vykonávání církevní kázně? Řím. 8, 9; 1. Kor. 12, 11.

9. Jakou otázku dal Petr Ježíši? Mat. 18, 21. Jak Pán Ježíš odpovídá? V. 23.
10. Co ve Starém zákoně kladli na první místo? 1. Mojž. 4, 23. 24. V čem se má jeviti výše novozákonního pochopení? Mat. 18, 22. Pozn. 4.
11. Jaké hrozné právo udělovalo se ve Starém zákoně? 2. Mojž. 22, 2; 2. Král. 4, 1; 3. Mojž. 25, 39—47; Mat. 18, 25. V čem provinilý nacházel svou jedinou nadějí? Mat. 18, 26.
12. Jaký úspěch měla prosba? Mat. 18, 27; 1. Jan. 1, 9; Pláč. Jer. 3, 22. 23. Kdy milost Boží může přinést úroky? Mat. 18, 33. Pozn. 5.
13. Jaký rozdíl jest mezi zapomenutím a odpuštěním? Jaké nebezpečí jest pro nás všecky? V. 35.

Poznámky.

1. »Pán si přeje, aby neshody mezi členy sboru i všecky obliže v církvi urovnány byly v kroužku pokud lze nejmenším. Nejvíce škodí církvi duch utrhačný a pomluvačný.« Svědectví I, str. 224.

2. Snad se nám nedostávalo potřebné moudrosli a žádoucí lichoŝti. Chraňme se vynésti rychlý úsudek! Co se nepodaří jednotlivci, může se dosáhnouti spojenými silami. Vezměme si jednoho neb dva zkušené bratry, kteří se těší důvěře jiných.

3. Pán jasně učí, že je třeba, zachovávali v církvi čisloŝu a pořádek. Nepomůže-li žádné napomínání, pak prohřešilý nesmí se déle v církvi trpěti. Přece však církev nemá práva jej odsouditi. Kázeň jest vždycky vychováním k synovství Božímu. Je-li všecka schopnost církve k napomínání u konce, zbývá jí přece její schopnost misijní. Láska bude pomýšleti na nové spojení.

4. Kdo počítá, neodpouští nic. On jenom oddaluje odplatu. Odpustili znamená hříchu zanechat a zjevovali plnost lásky.

5. Naše bohatství jest milost Boží. To jest jistina, kterou nám dává Bůh. Ona musí nésti úroky, které ve své podstatě podobají se původnímu jmění. Není možno žít z milosti, zapřeme-li lásku. Domýšlivost a nelaskavost Bohu se nelíbí.

—○○○—

3. úkol. — 17. října. Zač. sob. 17.08.

Následovník Ježíšův. — vyslání sedmdesáti.

Luk. 9, 57—10, 20. (Mat. 8, 19—22; 11, 21—24.)

Úvod.

Tulěž odhodlanost, kterou Ježíš dotvrdil k oslavení svého Otce, očekává také od těch, kteří se s Ním chtějí spojit. Znamení pravého uřednictví jest úplné zapření sebe a odřeknutí se světa. Ježíš znázorňuje svá myšlení vhodným příkladem. Polom následovalo vyslání sedmdesáti, kteří musili podstoupiti život namáhání a útoků od nepřítele. Jako uředníci Ježíšovi musíme býti ochotni konati nezištnou práci misijní.

Otázky.

1. Jak velice působila Ježíšova moc a moudrost? Mat. 8, 19. Jakou odpověď dal Ježíš? V. 20.
2. Je to odmítnutí? Pozn. 1. Co vyžaduje následování Ježíše? Mat. 13, 44; 1. Kor. 5, 8.
3. Kdy chtěl za ním jít jiný muž? Luk. 9, 59. Proč Ježíšova odpověď zdá se tvrdá? V. 60; 2. Mojž. 20, 12. Jak si to máme vysvětliti? Pozn. 2.

4. Proč jest třeba svalé přisnosli? 1. Kor. 7, 23; Mat. 11,12. Jak se Pán Ježíš choval k lidským přáním? Mat. 12, 46—50; 16, 23.
5. Koho Ježíš nyní vyslal? Luk. 10, 1. Proč musil míli přání získali spolupracovníky? V. 2.
6. V jakém odění učedníci měli jíli? V. 3, 4. Proč na tělo první cestě měli se úplně odevzdali do jeho péče? Žalm 23; Ž. 33, 15; Luk. 10, 7. 8.
7. Co má býli předmětem jejich kázání? Luk. 10, 9. Jak se měli chovali k těm, kteří by je nepřijali? Luk. 10, 10. 11; Skt. 13, 50. 51.
8. Co se stalo měslu, kleré nabízený pokoj nepřijalo? 5. Mojž. 20, 10—12. Použij toho na posly pokoje Krislova! Pozn. 3.
9. Proč Pán praví o Kafarnaum, že je zvýšeno až do nebe? Luk. 10, 15; Mat. 11, 23; 4, 13; 8, 5; 9, 1.
10. Měl on v Kafarnaum úspěch? Mark. 1, 33. 34. Jaký byl však jeho cil? Mark. 1, 15.
11. Podle kleré zásady bude se Pán jednou řídili? Luk. 12, 47. 48; Mat. 11, 22. 24. V čem záležel tedy zvláštní hřích onoho měsla? Luk. 10, 13. 14; Mat. 23, 37. Pozn. 4.
12. Jakým způsobem přiznává se Pán ještě nyní k dílu svých služebníků? Luk. 9, 16; 1. Tess. 4, 8; 2. Kor. 5, 20.

Poznámky.

1. Tím jej Pán Ježíš neodmíll. Ale také jej tím nevábí. On mu přímo řekl, co ho očekává. Kdo s ním chce jíli, musí věděli, k čemu se zavazuje. Cesta Páně jde ponížením, chudobou a odříkáním. Nikdy mu nedopřejí pokoje. Kdo hledá věci nebeské, nebude míli přátelství od lidí. Proto jest třeba úplného odevzdání.

2. Použijí zde myšlenky br. Kolze, kterou on zaznamenal ve své nové knize: Mnohý dospělý syn opuslí domov, aby v cizině našel zaměstnání. Po letech jde, navštíví domov a potom zase odejde. Po čase opět se vrátí domů. Otec zatím seslárl a nemůže již dům spravovat. Syn vidí, že otec tu dlouho nebude, ač to může trvat několik měsíců nebo let. Zůstane tedy doma, aby »pochoval svého otce«. Tak dlouho chtěl čekati následovník v našem úkole o němž se praví, až by (po měsících neb letech) pochoval svého otce. Může to tedy dlouho trvati. Ježíš zná nebezpečí s tím spojená a proto vážně napomíná: Co můžeš vykonati dnes, neodkládej na zítřek!

3. Také město, které se zdráhá přijmouti Ježíšovi posly pokoje, uvaluje na sebe soud. »Vyrázili prach« znamená, že poslové jsou prosti viny města soudu propadlému.

4. Ježíš požaduje obnovení. K tomu chce přiměti slovem i skutkem. Jakou plnost lásky prokázal onomu městu! Ale darmo! Lid selrvával v tupé lhostejnosti. To mu činí bolest. Potom je třeba použiti pohružky. Snad tak dosáhne se toho, co nebylo možno dosáhnouti láskou. Nebudou-li činiti pokání, nemohou zůstati bez trestu. To jest vážné napomenutí i pro nás. Komu se dostane přednosti, ten má povinnosti!

—○○—

4. úkol. — 24. října. Zač. sob. 16. 54.

Ježíš se modlí. — Uzdravení deseti malomocných.

Mat. 11, 25—30; Luk. 17, 11—19.

Úvod.

Ježíš nezažil radosti velikých úspěchů. Lidé trvali ve své nekajícnosti. Jelikož jej nepřijali, bylo to velikou

zkouškou pro lásku, trpělivost a tichost, ve které by nebyl obstál, kdyby jeho zraky upřeny byly dolů. Ale při pohledu k živému Bohu, mizí všechna pokušení. Pak uprostřed nejrůznějších zkušeností může chváliti a velebili Otce. Děkoval mu za vznešený úkol i za pokrok, který Bůh naznačil svému dílu, jakož i za učení a uzdravování.

Otázky.

1. Náš úkol začíná slovy: »V ten čas«. V který čas to bylo? Mat. 11, 20; Luk. 9, 10; Mark. 6, 30. Jak v této modlitbě Ježíš oslovuje Otce? Mat. 11, 25. Proč asi? (volí jméno, které se shoduje s obsahem modlitby.)
2. Jaké citění vysvitá z modlitby Ježíšovy? Luk. 10, 21a. Jak jmenuje poznání svého Otce? Mat. 11, 25, tři předposlední slova; 16, 17.
3. Ke kterým v 25. verši jmenovaným lidem náležel Petr a ostatní učedníci? Mat. 5, 3; 1. Kor. 1, 26. Jaké zaslíbení se jim dává? Luk. 1, 53.
4. Zdaliž tato požehnání evangelia nejsou také pro učené? Jan. 3, 16; Řím. 2, 11; Tit. 2, 11; Izai. 53, 12. Zač Pán Ježíš ve skutečnosti děkoval? Pozn.
5. Na koho obrací se Ježíš ve verši 27.? Skrze koho lze dosáhnouti dar Boží? V. 27a; Jan 13, 3. Které jsou to »všecky věci«? Efcz. 2, 18; Jan. 17, 2; 1. Kor. 15, 25. 27.
6. Kdo jediný vysvětliti může tajemství Boží? Mat. 11, 27b. Proč jen On? Jan. 10, 30. Co z toho vysvitá? Jan 14, 6.
7. Komu se chce Pán zjevití? Mat. 11, 28; Jer. 31, 25; Izai. 42, 3. Za jakou podmínkou nás chce občerstvití? Mat. 11; 29, první věta.
8. Pod jakým jhem úpí většina lidí? Řím. 6, 17; 1. Kor. 7, 23. Jak se to stává? Luk. 11, 46.

9. Jaké zacházení zajišťuje nám Ježíš? Mat. 11, 29, prostřední část. Jakou zkušenost učiníme? V. 30; 1. Jan. 5, 3; Filip. 4, 13.
10. Vypravuj krátce děj o uzdravení 10 malomocných! Proč tito mužové stáli zdaleka? Luk. 17, 11—19.
11. Jak Ježíš splnil jejich prosbu? V. 13. 14. Kdy tedy byli očištěni? Čemu měli věřit?
12. Co uzdravení kromě jednoho zapoměli učinili? Kdo byl ten jeder? Co mu bylo nejdůležitější? V. 15. 16; Žalm 103, 2.

Poznámka.

Spasitel chválí Olce za to, že pravda Boží, nezatemněna ani nezkrácena jakýmkoli přičiněním lidským a nezávislá na duchovním vyvinutí člověka, jest svobodným darem pro všechny, kteří chtějí býti dítkami Božími. Evangelium není nijaký vynález lidské moudrosti, nýbrž dar Boží.

—○○—

5. úkol. — 31. října. Zač. sob. 16. 41.

Uzdravení slepého od narození v sobotu.

Jan. 9, 1—41.

Úvod.

Evangelista Jan rád uvádí skutky Ježíšovy ve spojení s židovskými slavnostmi, sobotními zvyky a se sloužením Bohu, aby tak porovnatel mohl povrchní s opravdovým a pomíjející s věčným. V našem ději jde o sobotu po slavnosti stánku. Tato slavnost byla zároveň slavností svělla, asi jako u nás vánoce. V upomínku na ohnivý

sloup u večer v den slavnosti zapáleny byly v nádvoří chrámovém tři veliké zlaté stožáry (sloupy). Plnost svělla rozšiřovala se po celém Jerusalemě. Když skončila slavnost, přoslalo také osvěllení Jerusalema. Proli tomto pomijitelnému osvěllení posláváme Jan lepší, které přináší opravdový zisk a pevně trvá. To jest osvícení Kristem, který vysvobozuje od nábožensko-mravní lemnoly.

Otázky.

Z celého obsahu učiníme si tři hlavní myšlenky:

A) Otázka odkud je zlé.

B) Uzdravený v soudním vyšetřování.

C) Soud Ježíšův nebo: Rozdělení lidstva na vidoucí a slepé.

A) Otázka odkud je zlé.

1. K jaké otázce přimělo učedníky polkání se slepým? Jan. 9, 1. 2. Jaký předsudek byl tím vyjádřen? Skl. 28, 4. Pozn. 1.
2. Ježíš nehledí na příčinu; důležitější jest mu účel. K čemu měla sloužili slepota? V. 3.
3. Co pokládal Ježíš za nejdůležitější, když se polkával s bídou a utrpením? V. 4. Co v takových případech jest také naší úlohou? Gal. 6, 9; Mat. 5, 14.
4. Jak Ježíš uzdravil slepého? V. 6. 7. Co přináší poslušensví víry? V. 7b.

B) Uzdravený ve vyšetřování.

5. V který den stal se div? V. 14. Co nyní chápeme? V. 13.
6. K čemu vyzvali uzdraveného? V. 15. Jaký byl však účel otázky? Jak pohlíželi na Pána Ježíše? V. 16; Mat. 7, 16.

7. Jak uzdravený lišil se od nevěřících? V. 17. Co se fariseové o celé věci domnívali? V. 18. 19, Jak se to stává? (oklamáním sebe.)
8. Proč se rodiče neodvážili směle říci pravdu? V. 20 —22. Na čem však uzdravený přes všechno trval? V. 25.
9. Jaká byla jeho zmužilost? V. 27. 30—33. Jak skončilo jeho hrdinné zastávání se Ježíše? V. 34.

C) Soud Ježíšův nebo: Rozdělení lidstva na vidoucí a slepé.

10. Do jakého společenství byl nyní přijat? V. 35. Pozn. 2. Jaké přání vyjádřil? V. 36. Jak se mu to splnilo? V. 37. 38.
11. K jakému porovnání použil Ježíš celou událost? V. 39. V čem záležela slepota nepřátelů Ježíšových? Či to byla vina? V. 41.
12. Jakou otázku máme sami sobě dáti? V. 40.

Poznámky.

1. Ve starých dobách věřili, že každý kdo je posližen nešťěstlím, si toho zaslouhuje. Domnívali se, že příčinou jest nějaký tajný hřích. Potom se začalo ukazovali prstem, šuškali, pomlouvali a soudili. Takovéto šuškáni přivedlo Joba přímo k zoufalství, takže zlořečil dni svého narození. Před popraveným na sloupě hanby, šel Izraelita klidně dále. Podle jeho názoru promluvil zde Bůh sám. To bylo to, co učedníky v rozhodné chvíli připravovalo o rozum.

Lid Boží smýšlí tak často i nyní. Jak často a se zálibou vyhledávají se skryté viny! To nečiní církvi žádnou čest!

2. Zlořečení nečiní muži žádné starosti. Z jednoho společenství jest vyloučen, ale do mnohem lepšího spo-

lečenství jest přijat. V uzdraveném vidíme budoucí církev, kterou nelze přemoci posměchem, žalářováním, upalováním ani ukřižováním.

—○○○—

6. úkol. — 7. listopadu. Zač. sob. 16. 30.

Dobrý pastýř.

Jan. 10, 1—21.

Úvod.

Obrazná mluva o dobrém pastýři jest v nejlepším spojení s vyprávěním o slepém od narození. Tenť poznal právě Ježíše jako pravého pastýře, u něhož našel pomoci, když zlí pastýři jej vyhnali. Co v tomto vyprávění ukazuje se na jednotlivci, slává se v kapitole 10. všeobecným.

Obraz, kterým nám Ježíš znázorňuje své myšlenky, učinil posluchačům věc jasnou a srozumitelnou. Nebylo lepšího obrazu nad tento, neboť všichni se o něj zajímají. Vždyť i jejich otcové nazývali Boha dobrým pastýřem. Ž. 23; Izai. 40, 11.

V našem obraze mluví se o ovčinci. Tím se nemíní budova skrytá sléechou, nýbrž místo obehnané zdí neb ohradou. Tam přenocovala stáda. Ráno přišel pastýř, zaklepal na dveře a vrátný mu otevřel. Potom svolal stáda, vedl je na pastvu a sléžil je.

Otázky.

1. Jak již ve Starém zákoně časlo byl znázorňován lid Boží? Ž. 100, 3; Mich. 7, 14. *ovce. pastvi*
2. Kdo jest ten dobrý pastýř? Jan. 10, 12a. Jak Pán nazývá ty, kteří nyní pasou jeho stádce? Efez. 4, 11. *apostole. pravoby. era. jisti.*

- Jak Ježíš na rozdíl od jiných jest nazván? 1. Petr. 5, 4. *Jako ovce*
3. Jak dále se označuje Ježíš? Jan. 10, 9a. Kdo jest *vrátným?* Skt. 14, 27. V jakém poměru jsou tyto dva k sobě? Jan. 10, 15. 30. *Jako ovce*
4. Za jakou podmínkou smí někdo býti nazván pastýřem? V. 2. 7. 9a. Ve které zkušenosti jest Ježíš dveřmi? Jan. 3, 3. 5; 1. Tim. 2, 5.
5. Jaký úspěch bude míti takový pastýř? V. 3a; Skt. 16, 14. *on jde před nimi a oni následují*
6. Jak si Mojžíš předslavoval pravou práci pastýřskou? *on jde před nimi a oni následují*
 1. Mojž. 27, 15–17. Kdo splnil tuto prosbu dokonale? Jan. 10, 12a. *on jde před nimi a oni následují*
7. Jak veliké jest poznání dobrého pastýře? V. 3b; 2. Mojž. 33, 17; Izai. 43, 1. Jaké pravidlo jest pro pastýře, kteří slouží církvi? Jan. 13, 15. *nam dáte*
8. Jak jsou nazváni ti, kteří bez zkušenosti s Ježíšem zastávají úřad pastýřský? Jan. 10, 1. 8. 10; Mat. 7, 15. Proč zasluhují toto jméno? Luk. 11, 52; Mat. 21, 13.
9. Jaký úkol vytkl si dobrý pastýř? Jan. 10, 11; 1, 16. V čem záleží tato plnost života? Efez. 1, 7. 8. 19.
10. Jak se chová nájemník, když sládu hrozí nebezpečí? Jan. 10, 12b. 13; Ezech. 13, 5. Co mají na zřeteli? Zach. 11, 16; Filip. 2, 21.
11. Jak Ježíš cele dosvědčuje pastýřskou mysl? Jan. 10, 15; 15. 13. V jakém smyslu jest rozuměli položení života? Jan. 10, 17. 18.
12. Co bude hlavní částí jeho práce pastýřské? V. 16; Izai. 40, 11. Jakým právem smí se říci o lidu adventním, že má mysl pastýřskou? Zjev. 22, 17.
13. Kdy splní se cele slova Jan. 10, 16? Zjev. 21, 3.

7. úkol. — 14. listopadu. Zač. sob. 16.20.

Podobenství o milosrdném Samaritánovi.

Luk. 10, 25—37.

Otázky.

1. Jakou olázkou důležitou dal zákonník? V. 25. Koho na tuto olázkou nechal Ježíš odpověděti? V. 26.
2. Co došvědčil zákonník uvedením veršů: 5. Mojž. 6, 3 3. Mojž. 19, 18? Jaké uznání Pán vyslovil? V. 28. Co se můžeme učili z chování Ježíšova?
3. Co však obmýšlel zákonník svou olázkou? V. 25a. Čím byl tento úmysl zjeven? V. 26. Jakou jinou olázkou hleděl to zakrýti? V. 29.
4. Jak Židé zacházeli s cizozemci? Mat. 5, 43. Koho i dnes většina lidí pokládá za své bližní?
5. Jaké pochopení zjevil Ježíš svým chováním? Jak toto chování se posuzovali Židé? Mat. 11, 19. V čem spatřovali při celných to zavržitelné? (Nedostatek národního vědomí.)

Podobenství ukazuje nyní názor Ježíšův, který on již dříve vyjádřil vhodným způsobem.

6. Proč osud poceslného byl hrozný? V. 30. Jaká naděje asi naplnila jeho srdce, když uslyšel kroky?
7. Jak se zachoval kněz i levita? V. 31. 32. Co pudilo ty »zbožné« lidi, aby jej pominuli? Co si oba řekli?
8. Bylo-li tam pro Samaritána nebezpečí menší? Byl-li onen nešťasník bližší? Co tedy k svému ospravedlnění mohl říci, když se ubíral tou cestou?
9. Proč mu však pomohl? V. 33. Jaké smýšlení zjevil? V. 34, 35.

10. Co se Ježíš lázal zákonníka? V. 36. 37a. Co doznal svou odpovědí?
11. Kdo jest míněn lidmi uvedenými v podobensství? Zdaliž v křesťanstvu splnila se slova Kristova: Jdi, i ty učiň podobně?
12. Proč Kristus úlohu nelaskavosti udělil pravověřícímu knězi a úlohu lásky kacířskému Samaritánu?
13. Kde máme nyní pomáhati? Jak 4, 17. Jak máme pomoci?

—oOo—

8. úkol. — 21. listopadu. Zač. sob. 16.12.

V domě Marie a Marty. — U farisea za stolem.
Luk. 10, 38—42; 11, 37—54.

Úvod.

Zatím co malý příběh o Martě a Marii dává nám ještě jednou jasnou odpověď na otázku o věčném životě, návštěva Ježíšova u farisea dává příležitost vysloviti o těchto lidech poslední slovo.

Doba šelření již pominula. Odpůrci nedají se obrátiti ani poučiti. Chránění svých vlastních přednosů leží jim na srdci více než otázka pravdy. Nemohou býti vůdcové ani učitelé lidu. Jsou největší a nejnebezpečnější nepřátelé království Božího. Proto jest povinností Spasitele, aby opravdově před nimi varoval lid i učedníky a přímo odhalil jejich pravou povahu.

Otázky.

1. Co činíme, když do našeho domu přijde host? Co u nás chce přítel skutečně dobrý? Jaký úmysl bude míti Pán Ježíš, přijde-li jako host? Mat. 20, 28.

2. Kam byl Ježíš pozván podle našeho úkolu? Luk. 10, 38. Jakého smýšlení asi o Pánu byly Marta a Marie? Jak se vyjádřila láska a úcta Mariina? V. 40a. Co v jejím chování musíme poznati?
3. Čím se vyznačuje chování Marie? V. 39. Jak Marta chápala tu věc? K čemu položerlem vyzvala Pána? V. 40b.
4. Co se vyjadřuje slovy Ježíšovými Martě? V. 41. Chce-li tím odsouditi její konání? Jak Ježíš posuzuje chování Marie? V. 42. Co od těchto sester můžeme se učiti pro zacházení s hosly?
5. Co bylo příčinou toho, že Ježíš pokáral farisee? Luk. 11, 37. 38. Kým fariscové byli pro náboženský život lidu? Mat. 23, 2.
6. Jaké úspěchy musilo míti jejich vůdcovství? Mat. 15, 14. Proč Ježíš nemohl tomu klidně přihlížeti? Mat. 9, 36. Proč Ježíš nevolil klidnější způsob poučení? Jan. 12, 39. 40.

Další olázky ukazují, v čem Ježíš spalřuje, co je zavrřitelného v povaze a chování fariseů.

7. Co bylo pohnulkou k jejich činům? Mat. 6, 5b. Jak sami o tom soudili? Luk. 11, 43. Jaké oni znali milosrdensví? V. 46.
8. Jak plnili zákon? V. 42a. Jak se chovali k vlastnímu zákonu Bořimu? Oz. 6, 6; Mich. 6, 8; Luk. 11, 42b.
9. V jakém poměru jest vnilřní smýřlení fariseů k jejich zevnímu chování a konání? Luk. 11, 39. 44. Co tedy znamenají obrazy o mísách a hrobech? (Zdání a skutečnost.)
10. Jaký osud slihl proroky? V. 47—51. Proč se jim tak vedlo? Kdo převzal a dokonával jejich dílo? Mat. 5, 17.

11. Kde v církevních dějinách nalézáme boj, který se podobá vysloupení Ježíšovu proti fariseům? Jak i reformace vyšla z boje pro opravdovost a proti povrchnosti? (Odpustky, mše, mnišství.)
12. Jakým způsobem Ježíšův boj proti fariseismu dokonává se nyní? Zjev. 14, 8—11.

—oOo—

9. úkol. — 28. listopadu. Zač. sob. 16.05.

Výsraha před pokrytstvím. — Bázeň před lidmi a tělesná bezpečnost.

Luk. 12, 1—21.

Otázky.

(Pán vrátil se právě od fariseů, jejichž povahu cele zjevil.)

1. Jak veliký záslup se zalím sešel? V. 1a. Ke komu mluvil Ježíš nejprve?
2. Jaké nebezpečí hrozilo také učedníkům? V. 1b. V čem záleží pokrytství? 2. Tim. 3, 5; Jer. 9, 7. Pozn. 1.
3. Co se slane s dobrým i zlým? Luk. 12, 2. 3. Podle které zásady mají žiti následovníci Ježíšovi? Mal. 5, 14, 15; Jan. 3, 21. Pozn. 2.
4. V čem Ježíš vidí jednu z nejhlavnějších příčin pokrytství? Luk. 12, 4. Jak daleko podle slov Ježíšových sahá moc pronásledovatelů? V. 4.
5. Co Petr se naučil ze slov svého Mistra? 1. Petr 3, 13—15. Jak chování se pravých svědků křesťanských svědčí, že věřili slovům Ježíšovým u Luk. 12, 47 Žid. 11, 35.

6. Co by mělo býti místo bázně před lidmi? Luk. 12, 5; Jak. 4, 12. Co jest bázeň Boží? Zjev. 14, 6. 7; 1. Sam. 12, 24.
7. K čemu se Stvořitel zavázal? Luk. 12, 6. 7; Mat. 6, 25. 26. Která skutečnost dosvědčuje, že my, lidé, jsme Bohu cennější, než kterékoli jiné stvoření? Jan. 3, 16; 1. Petr. 1, 18. 19.
8. Co však Pán očekává od svých dítek? Luk. 12, 8. 9. Čím zapíráme Pána? Pozn. 3.
9. Kam zapření snadno může zavést? V. 10. Jak máme rozuměti rouhání proti Duchu sv.? Pozn. 4.
10. Proč nemusí se strachovali jen, kdo chce vyznati Pána? V. 11. 12; Mat. 10, 19. 20.
11. K čemu Pán Ježíš měl dopomoci jednomu z lidu? Luk. 12, 13. Jaké stanovisko Ježíš zaujal? V. 14. 1. Petr. 4, 15.
12. Co bylo pohnutkou prosby onoho muže? Luk. 12, 15. Kterým podobensvím ukázal Ježíš podstatu lakomství? V. 16—21.
13. Jak boháč pohlížel na své konání? V. 18. 19. Jak jej však nazývá Bůh? V. 20.
14. Co však mohl činiti? Izai. 58, 7; 1. Tim. 6, 18. Co by se pak o něm mohlo říci? Srovnej Luk. 12, 21.

Poznámky.

1. »Pokrytství to jest, jestliže v srdci jest zlé a je to zakryto rouškou dobra; nebo jestliže jsme ve svém nitru poznali neb máme dobré a z bázně před lidmi to skrýváme, zapíráme neb v porouhání uvádíme.« (Bengl.)

2. Bohabojní lidé jsou bázní před lidmi pokoušeni, aby zakrývali dobré. To jest pokrytství. Koho Bůh ustanovil světlým, od toho také žádá, aby svítil jiným.

3. »Kdo chce vyznati Krista, musí Jej míli ustavičně v srdci; on nemůže oznamovati to, co neobdržel. Jeho následovníci mohou třeba ustavičně mluviti o jeho učení, používali Jeho vlastních slov a přece Jej nevyznávali: nemají totiž lichost a lásku Kristovu. Duch, který jest odporný Duchu Kristovu, zapírá Jej, ať před lidmi vyznává cokoliv. Krista můžeme zapíratí pomluvami, nemoudrými řečmi, neužitečnými a nepřívělivými slovy, zanedbáváním svěřených nám povinností, účastenslívím na hříšných zábavách; můžeme Jej zapříti připodobněním se světu: neslušným chováním, náklonností vždycky uplatnili své mínění nebo sami se ospravedlniti, pochybováním, nenáležitými starostmi. Tím dosvědčujeme, že Kristus nežije v nás.« D. 357.

4. Zde sluší zaujmouti stanovisko k mnohému tak rychlému mluvení, že někdo se dopustil hříchu proti Duchu svatému. V celém Novém zákoně nepraví se o hříchu proti Duchu svatému, který by nebyl odpuštěn. Jednou se praví: »Nezarmucujte Ducha svatého!« Efez. 4, 30. Jinak se vždy mluví o rouhání proti Duchu svatému. Mat. 12, 31. 32; Mark. 3, 28—30.

Každá neposlušnost, každý hřích zarmucuje Ducha svatého. Pořom se žádá, abychom se před Bohem pokorili, prosili za odpuštění a on nám odpustí.

Rouhání však jest něco jiného. Toho se mohou dopustiti jen ti, jimž se dostalo o Něm hlubšího poznání. Fariseové měli veliké poznání o Pánu Ježíši; ve svém srdci i svědomí se však cele uzavřeli, zaujali proti němu úskočné stanovisko a upadli vědomě do zloby.

Když Ježíš uzdravil posedlého, pravili: »Skrze Belzezuba, kníže ďábelské, vymítá ďábly«. Těmito slovy chtěli Ducha svatého, přebývajícího v Něm, nazvatí ďáblem, a to jest rouhání proti Duchu svatému. Chtěli zmařiti jeho vliv, aby zachovali svou váženost u lidu.

To řekli v celé své zlobě, proti svému vlastnímu přesvědčení. Nenávisť svedla je k tomuto strašnému rouhání.

Budme velmi váhaví, ba ještě lépe neuvrďme o nikom, že se rouhal Duchu svatému.

—○○○—

10. úkol. — 5. prosince. Zač. sob. 16. 02.

Napomenutí k bdělosti a věrnosti.

Luk. 12, 35—59.

Otázky.

1. Jaký obraz volil Ježíš, aby ukázal nulnost bdělosti? V. 35—39.
  2. Jak by chtěl naléztí své služebníky? V. 36. 37a. Jak se to může stát? V. 35.
  3. Co znamená »bedra vaše přepásaná«? Pozn. Kdo se může nazvatí svící hořící? Filip. 2, 15; Mat. 5, 16.
  4. Proč jest líčba ustavičné holovosti? Luk. 12, 39. 40; Zjev. 16, 15. Jaké napomenutí tudíž Spasitel dává? Mark. 13, 37.
- Petra zajímala zvláště slova použita ve verši 37. (Luk. 12.)
5. Čím se při tom nejvíce zajímal? V. 41. Shledáváme-li se s takovou povahou Petrovou ještě jednou? Jan. 21, 21.
  6. Nač obrací však Ježíš pozornost? V. 42. Jakého názoru byl také Pavel? 1. Kor. 4, 1.
  7. Co má býti jejich první vlastností? V. 42; 1. Kor. 4, 2. Jaká další vlastnost se žádá? V. 42; 1. Tim. 3, 2. poslední slova; 2. Tim. 2, 15b.

- 8. Jak dalece mohl Pavel o sobě říci, že »čeledi« dával pokrm v čas? Skl. 20, 27. 20. Jaké zaslíbení jest pro lakové učedníky? V. 43, 44; 1. Petr. 5, 4.
- 9. Jaké učedníky jiné uvádí Pán? Luk. 12, 45. Čím také lze bílí? Jer. 18, 18.
- 10. V čem záleží ono bílí uvedené u Lukáše 12? Mal. 7, 1. Čím lo končí? Luk. 12, 45 konec, 46.
- 11. Jaký rozdíl učiní Pán při odměření trestu? V. 47. 48.
- 12. Jaké přání naplňovalo Pána? V. 49. Na čem tenlo lelniční oheň závisí? V. 50; 1. Jan 5, 6.
- 13. Jaký bude účinek práce Duchá svätého? V. 51—53; 2. Mojž. 32, 26.
- 14. V kterých věcech mnozí lidé jsou velmi opalrní? V. 54—56. Co však nechápou? V. 56b. 57.
- 15. Kterým obrazem připomíná Pán vážnost věčnosti? V. 58. 59.

Poznámka.

Ve východ. zemích oděv záleží z velikého roucha, které doma pro pohodlí nosí se bez pasu. Chce-li kdo jíti ven nebo pracovali, přepásá se, aby mu roucho nepřekáželo. Pasem se oděv sepne.

Máme býti lidem vníř přepásaným, který by své myšlenky nenechal volně blouditi. Nejsme-li taci, jsme rozplýlení, nebudeme míti sílu k odporování a nepřítel nás přemůže. Tím pasem jest Ježíš Kristus. Jan. 14, 6. V Něm máme býti spjati (shromážděni). Polom jsme lidé svobodní, kteří se ničím nedají zdržeti. (Luk. 10, 40; 2. Tim. 2, 4.)

11. úkol. — 12. prosince. Zač. sob. 16. 00.

O neplodném fíku. — Ježíš uzdravuje v sobotu nemocného.

Luk. 13, 1—17.

Otázky.

1. Proli kterému předsudku Ježíš uslavičně bojoval? Jan. 9, 2. Co však dosvědčují slova Ježíšova o myšlenkách svých učedníků? Luk. 13, 2.
2. Jaká událost byla příčinou tohoto domnění? V. 1. Souhlasí-li Ježíš s tímto názorem? V. 3a.
3. Jaké rozhodnutí mohl by si učiniti ten, kdo byl uchráněn od nešlěsí? V. 4. Co by to způsobilo v jeho chování?
4. Proč tedy Ježíš polírá takovýto názor o nešlěsí? V. 3b. K čemu má sloužiti nešlěsí jiného? V. 5. Zač polom pokládati budeme své zachování? Řím. 2, 4.
5. Kterým podobensvím Ježíš hleděl zdůrazniti svou výsrahu? Luk. 13, 6—9. Co obmyslel hospodář učinili s fíkem? V. 6. 7.
6. Proč jeho úmysl nebyl uskutečněn? V. 8. Co přimělo zahradníka k oné prosbě? V. 9.
7. Jaká poslední příležitost zvláštní péče byla Izraeli dána? Dan. 9, 27a. Co polom mohl Pán říci? Izai. 5, 4. Jaký byl nevyhnutelný následek? Luk. 19, 43. 44.
8. Jak Izrael měl z tohoto podobenství vyrozumívati svému poslavení?

Také uzdravování nemocných, o kterých budeme uvažovali, jest novým svědectvím lásky Ježíšovy, fíkový strom okopali a ohnojili.

9. V který den Ježíš opět uzdravoval? Luk. 13, 10—13. Co to ihned způsobilo? V. 14. 15.

- 10. Proč Ježíš připomíná kníželi jeho chování se k dobytčeli? V. 15. Co ho pudilo ku pomoci? Proč zachování dobytčete nezdálo se kníželi znesvěcením soboty?
- 11. Z jakých pohnulek tedy Ježíš uzdravil nemocného? Co se z toho kníže měl učiniti? V. 16.
- 12. Jakého úspěchu dosáhl Ježíš uzdravením a poučením? V. 17. Jaký význam má tedy pro Ježíše přikázání lásky k bližnímu a přikázání sobolní? Mat. 12, 12; Oz. 6, 6.

- 000 -

12. úkol. - 19. prosince. Zač. sob. 16. 02.

Co Ježíš praví o úsilí býti spasen.

Luk. 13, 22-35.

1102/
135

Otázky.

- 1. Jakou dostal otázku Ježíš, když uče, chodil v Zjordání? V. 22. 23. Jakou vlasnost tázajícího se prozrazuje otázka? Jaká to tedy byla otázka? 2. Tim. 2, 23; 1. Tim. 1, 4.
- 2. Odpovídá-li Ježíš přímo na otázku? V. 24. Co mu chlel dáti na uváženou? Na koho měl nejprve mysli při všech otázkách? *Na sebe.*
- 3. Jakého obrazu použil Pán Ježíš k jeho poučení? V. 25.
- 4. Jak smíme nazvali dobu, dokud dvěře spasení jsou otevřeny? 2. Kor. 6, 2. Co činí Ježíš v této době? Žid. 4, 14-16.
- 5. Co se však stane? Zjev. 10, 7. Co to znamená z jedné stránky? Izai. 63, 1; Zjev. 15, 8.
- 6. Jakou odpověď dá Pán těm, kteří zůstali venku? V. 25 konec. Proč to zní tak cize? V. 26.

Ježíšovy nauky

7. Proč Pán lrvá na svém zamítnutí? Zjev. 3, 20; Jan. 3, 3. 5. Kdo však budou li zachránění? Luk. 13, 30. 29.
8. Co se kdysi slalo s těmi, kteří nebyli v korábu? 1. Mojž. 7, 23. Jaký bude osud všech nezapečetěných? Luk. 23, 28. 30.
9. Jakým způsobem Herodes hleděl přiměti Ježíše, aby odešel z jeho území? V. 31. K jakým lidem náležel Herodes? Pláč Jer. 5, 18.
10. Co řekneme o přímosti Ježíšově? Luk. 13, 32a. Poznámka. Co jediné pudilo Jej, aby odešel? V. 33a; Jan. 2, 4.
11. Kde mělo býti místo jeho dokonání? V. 33b. Jakými slovy vyjádřil Ježíš svůj bol nad loulo smutnou přednoslí Jerusalema? V. 34a.
112. Jak zní srašná obžaloba? V. 34 konec. Jaký bude loho následek? V. 35.

Poznámka.

Ježíš nepřichází vždycky liše. Kde jest třeba, počíná si rázně. Neobrácení kazalelé nemohou tak mluvili. Činí lo lidem tak pohodlné, jak jen mohou.

—○○○—

13. úkol. — 26. prosince. Zač. sob. 16. 05.

Opakování.

1. úkol. Co nás učí příklad Ježíšův o placení daně chrámové? Jak chce Ježíš, aby se zacházelo s dílkami a souvěrci?

2. úkol. Jakou úlohu má dar milosti Boží pro člověka?

3. úkol. Proč Ježíš tak velice zdůrazňuje nutnost rychlého rozhodnutí? Jaký význam má vyslání sedmdesáti pro dílo evangelia?

4. úkol. V čem záleží velikost a velebnost Ježíšova? V jakém poměru jest vždycky zástup vděčných k nevděčným?

5. úkol. Jak mohou býti na nás zjeveny skutky Boží? Náležíme-li k vidoucím?

6. úkol. Jak dalece podobenství Ježíšovo jest o dobrém paslých zrcadlem paslýchů?

7. úkol. Jak se nyní můžeme podobati milosrdnému samaritánu?

8. úkol. Jak dalece Marie jest vzorem šlešti dosaženého obecnívím s Ježíšem? Proč fariseové jsou pravi synové lěch, kteří vraždili proroky?

9. úkol. V čem záleží rouhání proti Duchu svašému? Jaká jest nejlepšii cesta, uchovali se od tohoto hřichu?

10. úkol. Z podobenství o bdělém služebníkovi ukaž, v čem záleží troji způsob holovosti dílka Božihoi!

11. úkol. Jak židovský národ smýšlel o svém poslavení k Bohu? Jak z podobenství o neplodném fiku lze cháпали jejich nynějšii poslavení?

12. úkol. Jak Pán Ježíš ukazuje, že pouhé vyznání víry není zárukou na podíl v království nebeském?

